

ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา
กับประสิทธิผลการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

The Relationship between Core Competencies of the School
Administrators and Effectiveness of the Learning Organization of
Educational Institutions Under the Office of the Basic Education
Commission, Ubon Ratchathani Province

ดร.สุทธิศักดิ์ แก้วจินดา¹ ดร.อภิสิทธิ์ บุญญา² ดร.ประยงค์ แก่นลา³ ดร.คัมภีร์ สุดแท้⁴
ดร.ประดิษฐ์ ฉัตรจรัสกุล⁵ ดร.ทวีศักดิ์ แก้วอาสา⁶ ดร.ชีวิน บุญถม⁷ ดร.องอาจ เทียมกลาง⁸
ดร.พจน์ เจริญสันเทียะ⁹ ดร.สุวิจักขณ์ มั่นสารนียธรรม¹⁰ พจน์ เจริญสันเทียะ¹⁰
วสิน สอนโพธิ์¹⁰ ผศ.ดร.สำราญ บุญเจริญ¹¹

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี 2) เพื่อศึกษาประเมินสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ตามความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ครูและบุคลากรทางการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ความตรงเชิงเนื้อหาตามเกณฑ์ IOC เท่ากับ 0.67 - 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 สถิติที่ใช้ในการ

¹ ข้าราชการบำนาญ/pradit_chat@hotmail.com

² ข้าราชการบำนาญ/pradit_chat@hotmail.com

³ ข้าราชการบำนาญ/pradit_chat@hotmail.com

⁴ ข้าราชการบำนาญ/pradit_chat@hotmail.com

⁵ ข้าราชการบำนาญ/pradit_chat@hotmail.com

⁶ ข้าราชการบำนาญ/pradit_chat@hotmail.com

⁷ ข้าราชการบำนาญ/pradit_chat@hotmail.com

⁸ ข้าราชการบำนาญ/pradit_chat@hotmail.com

⁹ ข้าราชการบำนาญ/pradit_chat@hotmail.com

¹⁰ ข้าราชการบำนาญ/pradit_chat@hotmail.com

¹¹ คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา

NMCCON
2021

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

"สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ"

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างโดยใช้สถิติทดสอบ t-test (Independent samples test) และสถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (F-test แบบ One way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการศึกษาประเมินสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเรียงลำดับความสัมพันธ์มากที่สุดไปต่ำสุดพบว่า (1) บุคคลรอบรู้ (Personal Mastery) โดยมีค่าความสัมพันธ์ $R = 0.479$ (2) แบบแผนทางความคิด (Mental Model) โดยมีค่าความสัมพันธ์ $R = 0.410$ (3) การคิดอย่างเป็นระบบ (System Thinking) โดยมีค่าความสัมพันธ์ $R = 0.390$ (4) การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (Team Learning) โดยมีค่าความสัมพันธ์ $R = 0.270$ และ (5) การมีวิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision) โดยมีค่าความสัมพันธ์ $R = 0.066$ นอกจากนี้ ยังพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหาร และการบริหารงานในโรงเรียนที่มีขนาดของสถานศึกษาแตกต่างกัน มีวิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision) และการคิดอย่างเป็นระบบ (System Thinking) มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางที่เป็นลบ

คำสำคัญ: สมรรถนะหลัก, ผู้บริหารสถานศึกษา, ประสิทธิภาพองค์การ, การสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้

Abstract

The research study found that the learning organization creation effectiveness of educational institutions under the Office of the Basic Education Commission, Ubon Ratchathani Province Overall is at a high level. The results of the study were to assess the core competencies of the school administrators under the Office of the Basic Education Commission, Ubon Ratchathani Province Overall was at a high level and the results of the analysis of the relationship between the core competencies of the school administrators and the learning organization building effectiveness of the Learning Organization of Educational Institutions Under the Office of the Basic Education Commission, Ubon Ratchathani Province, there was a statistically significant relationship at the level of 0.01, by ranking the relationship from highest to lowest, it was found that (1) Personal Mastery with correlation $R = 0.479$ (2) Mental Model with correlation $R = 0.410$ (3) System Thinking with a correlation of $R = 0.390$ (4) Team Learning with a correlation of $R = 0.270$, and 5) Shared vision with a correlation of $R = 0.066$. In addition, it was found that the educational institution administrators with administrative experience and administration in schools of different educational establishments have to shared vision and system thinking as negative correlation.

Keywords: Core Competencies, School Administrators, Organization Effectiveness, Learning Organization

ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

ปัจจุบันนี้สมรรถนะมีบทบาทและมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรและองค์กร ทุกประเภท กล่าวคือ ช่วยสนับสนุนวิสัยทัศน์ ภารกิจ และกลยุทธ์ขององค์กรรวมทั้งสามารถใช้เป็น กรอบในการสร้างวัฒนธรรม องค์กร และใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานด้านทรัพยากรมนุษย์ เช่น ในการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน การพัฒนา ฝึกอบรม การเลื่อนระดับปรับตำแหน่งงาน การโยกย้าย ตำแหน่งหน้าที่งาน การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการ บริหารผลตอบแทน เป็นต้น มีการวิจัย พบว่า ในโลกของธุรกิจการพัฒนาคนเพื่อให้ตามทันคู่แข่งจำเป็นต้องใช้เวลาพัฒนา ถึง 7 ปี ในขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันใช้เวลาเพียง 1 ปี เท่านั้น ดังนั้น การพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรจึงเป็น ความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกหน่วยงานจะต้องเร่งดำเนินการ (ณรงค์วิทย์ แสันทอง, 2547) อย่างไรก็ตาม แนวคิดเรื่อง สมรรถนะมีหลายแนวคิดจึงมีการจัดประเภทสมรรถนะไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การให้คำนิยามและวัตถุประสงค์ ของการนำไปใช้การแบ่งประเภทของสมรรถนะขึ้นอยู่กับแนวคิดที่ อยู่เบื้องหลังหรือคำนิยามที่ใช้เกณฑ์ที่ใช้อ้างอิง ลักษณะของงาน และลำดับขั้นในองค์กร ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการจัดประเภทของสมรรถนะออกเป็นสมรรถนะพื้นฐาน และสมรรถนะเชิงจำแนกมีความสำคัญในเชิงปฏิบัติ เพราะจะมีผลต่อการกำหนดสมรรถนะสำหรับการปฏิบัติงานว่า เป็นการกำหนดเพียงมีหรือไม่มีสมรรถนะตามมาตรฐานขั้นต่ำหรือจะเป็นการกำหนดจะต้องมีสมรรถนะในระดับเท่าใด (D.C. McClelland, 1973)

การเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในบริบทของการบริหารจัดการศึกษาของไทยในปัจจุบัน ท่ามกลางยุคแห่ง การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ (globalization) ที่เปลี่ยนแปลง ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจการศึกษาและ เทคโนโลยีมีผลกระทบต่อการจัดการศึกษาอย่างมากและจาก สภาการณในปัจจุบันการศึกษาของประเทศไทยหลังการ ปฏิรูปการศึกษาแรกพบว่ามี ความ ล้มเหลวในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านคุณภาพการจัดการศึกษา การพัฒนา ครูการพัฒนา หลักสูตรและโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านคุณภาพของผู้เรียน (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี (สสวท.), 2557) อย่างไรก็ตาม ปัจจัยสำคัญที่จะสามารถเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายดังกล่าวได้ ก็คือ คุณภาพของคนซึ่งแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 จึงกำหนดพันธกิจไว้ว่า การพัฒนาคุณภาพ คนไทยให้มี คุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทาง สังคม ชุมชน และท้องถิ่นมีความเข้มแข็งสามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ, แผนพัฒนานำเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559), 2557)

นอกจากนี้ในปัจจุบัน สมรรถนะมีบทบาทและความสำคัญต่อการจัดการจัดการศึกษาและ โรงเรียนถือเป็น หน่วยงานที่สำคัญที่สุดในการจัดการศึกษา ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นผู้มี บทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการ ปฏิรูปการศึกษา และกำหนดทิศทางการสำเร็จของโรงเรียนให้ บรรลุตามวิสัยทัศน์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกายความรู้คุณธรรม มีจิตสำนึก ในความเป็นพลเมืองไทยและ เป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็น ประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษา ตลอดชีวิต และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 ดังกล่าว ได้กำหนดให้ผู้บริหาร สถานศึกษาเป็นตำแหน่งที่มีวิทยฐานะ และมีค่าตอบแทนวิทยฐานะอีกทั้งเป็นตำแหน่งที่ได้รับการยอมรับจากบุคคลทั้ง ภายในและภายนอกสังคม ดังนั้น การบริหารจัดการศึกษาใน โรงเรียนจะประสบผลสำเร็จหรือบรรลุตามวัตถุประสงค์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล สูงสุดได้หรือไม่ต้องอาศัยบุคคลที่มีความรู้ความสามารถรวมทั้งคุณลักษณะ ที่เหมาะสมในการนำพาองค์กรพัฒนาไปในทิศทางที่เหมาะสม และทันต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลกได้

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552) เพื่อพัฒนาสถานศึกษาสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เป็นองค์กรที่มีการสร้างช่องทางให้เกิดการถ่ายทอดความรู้ซึ่งกันและกันภายในระหว่างบุคลากร ควบคู่ไปกับการรับความรู้จากภายนอก เป้าประสงค์สำคัญ คือเอื้อให้เกิดโอกาสในการหาแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด (Best Practices) เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและสร้างเป็นฐานความรู้ ที่เข้มแข็ง(Core competence) ขององค์กร เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อเป้าหมายการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อศึกษาประเมินสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

วิธีดำเนินการ

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 400 กลุ่มตัวอย่าง เป็นหน่วยการศึกษาวิจัย (Unit of Analysis) ซึ่งเป็นตัวแทนประชากรวิจัยที่ดีในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือวิจัย โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ได้ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลให้ได้ตามจำนวนที่กำหนด และติดตาม/ ประสานงานและติดตามแบบสอบถามเป็นระยะกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ได้แบบสอบถามคืนมาให้ครบจำนวนตามที่ต้องการ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและส่งไปรษณีย์บางส่วนจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดให้ได้กลับคืนมาภายในเวลาที่กำหนด คิดเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 จึงจะนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปในครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดำเนินการ ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อทราบระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
2. การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทำการทดสอบตัวแปร

(Variables) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์พหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis) ด้วยสถิติอ้างอิงไม่มีพารามิเตอร์ (Non Parametric Inference)

3. การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis: MRA) เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ของตัวแปรพยากรณ์ที่นำเข้าสู่สมการพยากรณ์ โดยวิธีวิเคราะห์พหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) เพื่อทำการทดสอบว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร ด้วยสถิติอ้างอิงแบบไม่มีพารามิเตอร์ (Non Parametric Inference) เพื่อวิเคราะห์แปรปรวนของตัวแปรอิสระที่นำเข้าสู่สมการพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุเชิงเส้น (Multiple Linear Regression) เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระมากกว่า 1 ตัวกับตัวแปรตาม โดยนำผลลัพธ์ที่ได้จากการ RUN โปรแกรมสำเร็จรูป มาสร้างสมการถดถอยพหุเชิงเส้นอยู่ในรูปของสมการคะแนนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาประสิทธิผลการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ 1 ร้อยละและค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวม

ประสิทธิผลการสร้างองค์กร แห่งการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. บุคคลรอบรู้ (Personal Mastery)	63 (33.69)	86 (45.99)	38 (20.32)	0	0	187 (100)	3.994	0.601	มาก
2. แบบแผนทางความคิด (Mental Model)	61 (36.52)	92 (49.20)	33 (17.65)	1 (0.53)	0	187 (100)	3.969	0.564	มาก
3. การมีวิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision)	103 (55.08)	68 (36.36)	16 (8.56)	0	0	187 (100)	4.285	0.564	มากที่สุด
4. การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (Team Learning)	78 (41.71)	93 (49.73)	16 (8.56)	0	0	187 (100)	4.161	0.531	มาก
5. การคิดอย่างเป็นระบบ (System Thinking)	20 (10.70)	68 (36.36)	75 (40.11)	22 (11.76)	2 (1.07)	187 (100)	3.429	0.733	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวม						3.755	0.455	มาก

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$) โดยแยกเป็นรายด้านจากลำดับมากไปน้อย ดังนี้

การมีวิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision) โดยรวมมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 4.285$) กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด 103 คน (ร้อยละ 55.08) ระดับมาก 68 คน (ร้อยละ 36.36) และระดับปานกลาง 16 คน (ร้อยละ 8.56)

การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (Team Learning) โดยรวมมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 4.161$) กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด 78 คน (ร้อยละ 41.712) ระดับมาก 93 คน (ร้อยละ 49.73) และระดับปานกลาง 16 คน (ร้อยละ 8.56)

บุคคลรอบรู้ (Personal Mastery) โดยรวมมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 3.994$) กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด 63 คน (ร้อยละ 33.69) ระดับมาก 86 คน (ร้อยละ 45.99) และระดับปานกลาง 38 คน (ร้อยละ 20.32)

แบบแผนทางความคิด (Mental Model) โดยรวมมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 3.969$) กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด 61 คน (ร้อยละ 36.52) ระดับมาก 92 คน (ร้อยละ 49.20) และระดับปานกลาง 33 คน (ร้อยละ 17.65)

การคิดอย่างเป็นระบบ (System Thinking) โดยรวมมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 3.429$) กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด 20 คน (ร้อยละ 10.70) ระดับมาก 68 คน (ร้อยละ 36.36) ระดับปานกลาง 75 คน (ร้อยละ 40.22) ระดับน้อย 22 คน (ร้อยละ 11.76) และระดับน้อยสุด 2 คน (ร้อยละ 1.07)

2. ผลการประเมินสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$) รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ร้อยละและค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวม

สมรรถนะหลักของ ผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่า เฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความ หมาย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. การมุ่งผลสัมฤทธิ์	31 (16.58)	107 (57.22)	44 (23.53)	5 (2.67)	0	187 (100)	3.730	0.514	มาก
2. การบริการที่ดี	47 (25.14)	91 (48.66)	46 (24.60)	3 (1.60)	0	187 (100)	3.836	0.605	มาก
3. การพัฒนาตนเอง	39 (20.86)	100 (53.48)	45 (24.06)	3 (1.60)	0	187 (100)	3.770	0.561	มาก
4. การทำงานเป็นทีม	36 (19.25)	103 (55.08)	46 (24.60)	2 (1.07)	0	187 (100)	3.809	0.565	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวม						3.814	0.475	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.814$) โดยแยกเป็นรายด้านจากลำดับมากไปน้อย ดังนี้

การบริการที่ดี โดยรวมมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 3.836$) กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด 91 คน (ร้อยละ 48.66) ระดับมาก 47 คน (ร้อยละ 25.14) ระดับปานกลาง 46 คน (ร้อยละ 24.60) และระดับน้อย 3 คน (ร้อยละ 1.60) ตามลำดับ

การทำงานเป็นทีม โดยรวมมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 3.809$) กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด 36 คน (ร้อยละ 19.25) อยู่ในระดับมาก 103 คน (ร้อยละ 55.08) ระดับปานกลาง 46 คน (ร้อยละ 24.60) และระดับน้อย 2 คน (ร้อยละ 1.07) ตามลำดับ

การพัฒนาตนเอง โดยรวมมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 3.770$) กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด 39 คน (ร้อยละ 20.86) ระดับมาก 100 คน (ร้อยละ 53.48) ระดับปานกลาง 45 คน (ร้อยละ 24.06) และระดับน้อย 3 คน (ร้อยละ 1.60)

การมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยรวมมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นในระดับมากมี (ค่าเฉลี่ย 3.809) กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด 36 คน (ร้อยละ 19.25) ระดับมาก 103 คน (ร้อยละ 55.08) ระดับปานกลาง 46 คน (ร้อยละ 24.60) ระดับน้อย 2 คน (ร้อยละ 1.07)

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเรียงลำดับความสัมพันธ์มากที่สุดไปต่ำสุด พบว่า (1) บุคคลรอบรู้ (Personal Mastery) โดยมีค่าความสัมพันธ์ $R = 0.479$ (2) แบบแผนทางความคิด (Mental Model) โดยมีค่าความสัมพันธ์ $R = 0.410$ (3) การคิดอย่างเป็นระบบ (System Thinking) โดยมีค่าความสัมพันธ์ $R = 0.390$ (4) การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (Team Learning) โดยมีค่าความสัมพันธ์ $R = 0.270$ และ (5) การมีวิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision) โดยมีค่าความสัมพันธ์ $R = 0.066$ รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 3 - 4 ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

ตัวแปรวิเคราะห์	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)	
		ค่าสัมประสิทธิ์ ความสัมพันธ์ (r)	ระดับนัยสำคัญ (Sig.)
1. บุคคลรอบรู้ (Personal Mastery)	187	0.479	0.000**
2. แบบแผนทางความคิด (Mental Model)	187	0.410	0.000**
3. การมีวิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision)	187	0.066	0.000**
4. การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (Team Learning)	187	0.270	0.000**
5. การคิดอย่างเป็นระบบ (System Thinking)	187	0.390	0.000**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์พหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise regression analysis) เพื่อวิเคราะห์พยากรณ์ตัวแปรองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ดังแสดงในตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์พยากรณ์ตัวแปรองค์ประกอบของสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยวิธีวิเคราะห์พหุคูณแบบขั้นตอน

ตัวแปรพยากรณ์	Unstandardized		Standardized	F	Sig.
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	1.691	0.176		9.610	0.000
1. การมุ่งผลสัมฤทธิ์	0.357	0.663	0.444	5.694	0.000
2. การบริการที่ดี	0.243	0.062	0.300	3.849	0.001
3. การพัฒนาตนเอง	0.557	0.108	0.444	4.631	0.000
4. การทำงานเป็นทีม	0.343	0.562	0.300	4.021	0.000

$R = 0.694, R \text{ Square} = 0.482, \text{ Adjusted } R \text{ Square} = 0.477$

อภิปรายผล

ผลการศึกษาประสิทธิผลการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า การมีวิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision) โดยรวมมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นในระดับมาก การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (Team Learning) โดยรวมมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นในระดับมาก บุคคลรอบรู้ (Personal Mastery) โดยรวมมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นในระดับมาก แบบแผนทางความคิด (Mental Model) โดยรวมมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นในระดับมาก การคิดอย่างเป็นระบบ (System Thinking) โดยรวมมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุพรรณิ กุลภา (2547) ได้วิจัยเรื่อง ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน ตามการรับรู้ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย ผลการวิจัย พบว่า 1) ข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย มีการรับรู้เกี่ยวกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการรับรู้เกี่ยวกับโรงเรียนที่มีค่ามาก 3 อันดับ แรก พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีแบบแผนความคิด รองลงมาได้แก่ ด้านการเป็น บุคคลที่รอบรู้และด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ 2) ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 20 ปี และมีประสบการณ์การทำงาน 20 ปีขึ้นไป มีการรับรู้ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มี 2 ด้าน คือ ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมและ ด้านการคิดอย่างเป็นระบบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอีก 3 ด้าน คือ ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้ ด้านการมีแบบแผนความคิด และด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน ไม่แตกต่างกัน 3) ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาที่การศึกษาเลย มีการรับรู้ ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.5 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ คมสัน ณ รังสี (2550) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทาง ในการพัฒนาสถานศึกษา ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยผลการวิจัยพบว่าปัญหาหลัก คือ การเป็นบุคคลที่รอบรู้ครุมี ภาระงาน ความรับผิดชอบมากเกินไป ขาดแหล่งเรียนรู้สำหรับครูโดยเฉพาะด้านการมีรูปแบบจำลองทางความคิด ครู บางคนยังยึดกรอบความคิดความเชื่อแบบเดิมๆ ไม่ค่อยยอมรับการ เปลี่ยนแปลงด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกับการ นำเสนอความคิดเห็นหรืออภิปรายไม่ได้ถูกนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังและความแตกต่างระหว่างวัยทำให้เกิดการปิดกั้น ทางความคิดในการการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมเป็นทีม การที่มีภาระงานมากเกินไปทำให้การเรียนรู้ร่วมกันน้อยลงด้าน การคิดอย่างเป็นระบบบุคลากรบางส่วนยังไม่เกิดการคิดหรือมองภาพรวมแบบองค์กรยังยึดติดเฉพาะกับงานที่ทำหรือ ได้รับมอบหมาย แนวทางการพัฒนาที่วิเคราะห์ได้ คือ การลดภาระงานพิเศษให้น้อยลง จัดหาแหล่งเรียนรู้ที่สื่ออุปกรณ์ อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้แก่ครูโดยเฉพาะปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานเปิดรับการเปลี่ยนแปลงและสิ่ง ใหม่ๆ เปิดโอกาสด้านการแสดงออกทางความคิดอย่างเสรีมากขึ้น สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมให้มีการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น ส่งเสริมการทำงานในสายงาน ส่งเสริมกิจกรรมร่วมคิด ร่วมทำเพื่อเป้าหมายและ วิสัยทัศน์ร่วมกันขององค์กร

ผลการศึกษาประเมินสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การบริการที่ดี โดยรวมมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นในระดับมาก การทำงานเป็นทีม โดยรวมมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความ คิดเห็นในระดับมาก การพัฒนาตนเอง โดยรวมมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นในระดับมาก และการมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยรวมมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นในระดับมากมี (ค่าเฉลี่ย 3.809) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ รวีวรรณ เผ่ากัญญา (2548) ได้ทำการวิจัยสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารระดับภาควิชา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ การวิจัยมี 3 ขั้นตอน คือ 1) การพัฒนารอบแนวคิดสมรรถนะ 2) การศึกษาองค์ประกอบ สมรรถนะ 3) การสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบสมรรถนะทางการบริหารของ ผู้บริหารระดับภาควิชา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยของรัฐ ประกอบด้วยสมรรถนะหลัก 10 ด้าน โดย สมรรถนะที่สำคัญที่ได้รับการพัฒนามี 5 ด้าน คือ 1) สมรรถนะด้านภาวะผู้นำ 2) สมรรถนะด้านการพัฒนาอาจารย์ 3) สมรรถนะด้านการพัฒนาวิชาชีพ 4) สมรรถนะด้านบริหารการวิจัยและบริการวิชาการ และ 5) สมรรถนะด้านการ บริหารการสอนและประกอบด้วยสมรรถนะย่อยจำนวน 69 สมรรถนะใน สมรรถนะหลักทั้ง 10 ด้าน รูปแบบการ พัฒนาสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารระดับภาควิชา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยของรัฐควร ประกอบด้วย 3 ยุทธศาสตร์คือ ยุทธศาสตร์เชิง นโยบายยุทธศาสตร์เชิงกระบวนการพัฒนาและยุทธศาสตร์เชิงผลลัพธ์ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วันชัย บุญทอง (2548) ได้ศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะ หลักของ ผู้บริหารสถานศึกษาตามแนวทางการปฏิรูประบบราชการและการปฏิรูปการศึกษา มีกรอบแนวคิดที่ ใช้ในการวิจัยจากแนวทางการประเมินสมรรถนะหลักของของข้าราชการตามแนวทางการปฏิรูป ระบบราชการของ ก.พ.ร. และมาตรฐานและประสบการณ์วิชาชีพครูของคุรุสภา พ.ศ. 2548 กลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ผู้บริหาร สถานศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาอุบลราชธานีเขต 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า 1) ความ ต้องการในการพัฒนาสมรรถนะหลักตามแนวทางการปฏิรูประบบราชการผู้บริหารสถานศึกษา มีความต้องการในการ พัฒนามากที่สุด ใน 3 ลำดับแรกคือ มาตรฐานที่1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์มาตรฐานที่3 การส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงาน อาชีพ และมาตรฐานที่ 2 การบริการที่ดีตามลำดับ 2) ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะหลักของ ผู้บริหาร

สถานศึกษา ตามแนวทางการปฏิรูประบบราชการความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะหลัก ของผู้บริหารสถานศึกษา ตามแนวทางการปฏิรูประบบราชการรายละเอียดความรู้จำแนกตาม ประสบการณ์พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการเปรียบเทียบ ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา รายละเอียดความรู้จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ในสาระความรู้การวางแผนและประเมินผลการนิเทศการศึกษาสถิติและคอมพิวเตอร์เพื่อการวิจัย การบริหารความขัดแย้ง บทบาทผู้บริหารในการประกันคุณภาพการศึกษา และเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อการศึกษา ที่ระดับ .01 ในสาระความรู้หลักและแนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาควรการวางแผนและจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียน ตามความสนใจ ความถนัด และความต้องการของผู้เรียนและชุมชน เป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาทักษะชีวิตของผู้เรียนในสังคมยุคปัจจุบัน

1.2 กระบวนการบริหารและการจัดการคุณภาพของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา รวมถึงสร้างความตระหนักให้ครูและนักเรียนเห็นถึงความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และร่วมกันดูแลรักษาสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาให้อยู่ในสภาพที่ดี เพื่อการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพและปลอดภัย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรส่งเสริมให้สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี พัฒนาและสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาด้านต่างๆ ดังนี้ให้มากยิ่งขึ้น กล่าวคือ ด้านบุคคลรอบรู้ (Personal Mastery) ด้านแบบแผนทางความคิด (Mental Model) และการคิดอย่างเป็นระบบ (System Thinking)

2.2 ควรส่งเสริมให้สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี พัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านต่างๆ ดังนี้ให้มากยิ่งขึ้น กล่าวคือ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์

เอกสารอ้างอิง

คมสันต์ ณ รัสสี. (2550). ปัญหา และแนวทางการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้โรงเรียนบ่อไร่วิทยาคม อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด. งานนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.

ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2547). **มารู้จัก Competency กันเถอะ**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เอช อาร์เซ็นเตอร์.

วันชัย บุญทอง. (2548). **ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาตามแนวทางการปฏิรูประบบราชการและระบบการศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.

รวีวรรณ เผ่ากัณหา. (2548). **สมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารระดับภาควิชา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ**. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

“สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ”

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ. (2557). แผนพัฒนานำเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559). เข้าถึงเมื่อ 30 กันยายน 2557. เข้าถึงได้จาก <http://www.nesdb.go.th/Portals/0/news/plan/p11/plan11.pdf>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางอาชีพและเทคโนโลยีตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด เซ็นเตอร์.
- สุพรรณิ กุลภา. (2547). ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนตามการรับรู้ของข้าราชการครู สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- D.C. McClelland .(1973). “Test for Competence, Rather Than Intelligence”, American Psychologists (New York).